

La campanya més dura

L'acord que van subscriure Convergència Democràtica i Esquerra Republicana, amb el suport de molts independents que van integrar-se en la candidatura Junts pel sí, va reforçar la intenció que l'independentisme volia donar a les eleccions de diumenge vinent. La va fer consistent, irrefutable. Unes eleccions que, en efecte, s'han convertit en un plebiscit. Malgrat tots els matisos que també s'hi vulguen introduir. El dia 27 a la nit, després del recompte i de la difusió dels resultats, només hi haurà una interpretació possible que se'n derivarà: la victòria o la derrota de l'independentisme.

Una majoria absoluta de Junts pel sí garantirà que el procés sobiranista s'encarrilarà fins que Catalunya tinga un Estat propi. Una majoria relativa d'aquesta opció però igualment absoluta amb els resultats de la CUP potser hi introduirà més incertesa, més complexitat a la intenció, però serà interpretada de la mateixa manera. La gran manifestació de l'11 de Setembre i la intenció de vot que mostren les enquestes reforça aquesta possibilitat.

Tot plegat ha endurit, d'un costat, la campanya dels partidaris de la unitat de l'Estat. El Partit Popular, Ciutadans, i també Catalunya sí que es pot, el PSC i Unió Democràtica han insistit, una vegada i una altra, o bé en la perversitat antidemocràtica de les intencions independentistes, o bé en la maldat neoliberal d'Artur Mas i Convergència, o bé en la inconsciència total d'aquells que volen *trencar* Espanya. Cada una d'aquestes opcions, des de les seues posicions i les seues definicions ideològiques, han accentuat més unes o altres crítiques, però totes han acabat actuant, malgrat les pròpies intencions i declaracions, com si aquestes eleccions tingueren caràcter referendari. I en tenen. El desembarcament massiu i intens a Catalunya dels dirigents i els líders estatals d'alguns d'aquests partits així ho demostra. La campanya ha anat fent-se agra i dura a mesura que la constatació del "perill" ha anat fent-se més evident.

Hi ha hagut, també, les pressions i la por. Curiosament, o no tant, aquells qui més recreen a l'independentisme aquest caràcter intimidatori no s'han estalviat gens ni les intimidacions ni els intents de dissuasió. A Catalunya tots els poders de l'Estat, des de la diplomàcia fins a la fiscalia, passant per la premsa pública o privada i per l'agència tributària, han desplegat tots els seus recursos per alertar o espantar. Sense consulta, com en el cas d'Escòcia, les eleccions catalanes s'han convertit en la gran prova. I ningú no en pot dubtar. Si diumenge vinent les urnes donen prou força a l'independentisme, la realitat començarà a canviar de manera accelerada.

70

80

66

32

50

70 CENTENARI D'UN MITE
Ingrid Bergman, recordada per Isabella Rossellini

La Galeria

73 LITERATURA
Entrevista a Muriel Barbery

74 Sexe, tennis i cintes de vídeo
Guillem Pufarré

75 LITERATURA
El millor i el pitjor dels temps
Joan Garí

76 MÓN EDITORIAL

77 CINEMA
Poques excepcions, a un moment excepcional
Alex Gorina

78 TEATRE
La discòrdia dels col·lectius
Francesc Foguet i Boreu

79 ART
Vides d'artistes en 'ninots'
Ricard Mas Peinado

80 TELEVISIÓ
Duresa
Toni de la Torre

81 GASTRONOMIA
El tovalló
Jaume Fàbrega

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica Sena
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.